

Trâmbițarea Domnului și a sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Mănești

Duhurile Preasfintei Treimi strigă și lucrează cu tărie pe pământ. Domnul Iisus Hristos Se încinge și așează la masă cerească poporul creștin în mijlocul căruia lucrează și grăiește de multă vreme, căci așa a spus Domnul: *«Iată, Eu voi fi cu voi până la sfârșitul veacului»*. Amin.

Am spus: *«Mă duc la Tatăl, că dacă nu Mă duc nu pot veni la voi. Mă duc ca să pot veni la voi. Mă duc, și vă voi trimite un Mângâietor, vă voi trimite pe Duhul Sfânt, Care va lua de la Mine și vă va da vouă și vă va învăța și vă va descoperi de la Mine»*.

Dumnezeu grăiește din nou cu această cetate, așa precum a grăit la începutul acestei lucrări prin care S-a coborât și în care a spus de la începutul ei că va locui întru ea cu Duhul Său până la sfârșit. Amin.

Duhul lui Dumnezeu lucrează și grăiește în cetatea Mănești. Pace de la Dumnezeu peste această cetate! Pace și înviere și credință! Pace și ridicare și unire, precum la început, așa și la sfârșit, căci Domnul voiește să-Și sfârșească cu biruință lucrarea de mântuire a făpturii Sale, și voiește apoi să-Și anunțe împărăția.

S-a coborât Duhul Domnului în această lucrare, iar poporul acestei cetăți cunoaște acest început de lucrare și nu va putea spune acest popor că n-a vorbit cu Dumnezeu, căci a vorbit cu Dumnezeu această cetate. Oricât ai crede tu, creștine, că vei scăpa să mărturisești aceasta, iată, vine Domnul către tine și îți spune astăzi că vei fi martor în fața omenirii că a vorbit Dumnezeu pe acest pământ binecuvântat și ales și că a vorbit cu tine Domnul. Vei fi martor, măi copilul Meu, că numai un picuț mai este, și vei vedea această lucrare ridicată de Dumnezeu din ascuns la vedere. Vei vedea acest munte că se va ridica deasupra munților, deasupra puterilor, deasupra înălțimilor și va vorbi Domnul prin această lucrare de pe acoperișuri, măi creștine care vrei, nu vrei, va trebui să mărturisești că ești fiu înfiat al acestei lucrări. Ești copil al acestei lucrări, poporul creștin, căci când ai crezut atunci când ai venit și te-ai alăturat, când ai venit și ai spus „*Da, Doamne*”, să știi, creștine, că de atunci ai pe tine pecetea de la Dumnezeu, ai semnul acestei lucrări dumnezeiești. Știu că acum ți-e greu să mai crezi că ai acest semn pe tine, dar la Domnul ești trecut că faci parte din numărătoarea poporului care a mâncat de la această masă. Această numărătoare mărturisește înaintea scaunului domniei Preasfintei Treimi și nu se pot desființa cuvintele acestei lucrări, care au fost scrise precum pe pământ, așa și în cer, căci Duhul Cel ceresc vorbea cu tine, creștine, iar pe pământ se coborâse poruncă să se scrie cuvintele Duhului Sfânt, și s-au scris, poporul al Meu, și cartea aceasta mărturisește la Domnul despre tine că ești scris în ea, copilule care ai uitat că ești scris în această carte. Cuvintele Duhului Sfânt nu se pot desființa, așa cum nici o iotă din cuvintele din Cartea Adevărului, din cartea legii, din cartea proorociilor, nu se poate desființa. Nici numele tău nu se poate desființa din această carte scrisă de Duhul Sfânt, și iată, vorbește Domnul cu tine, popor creștin din această cetate, și te roagă să-ți amintești și să nu uiți că ești scris în cartea pe care a scris-o Duhul Sfânt în vremea cea de întuneric a stăpânirii fiarei despre care scrie în Cartea Adevărului, că iată, vine vremea ca lucrul lui Dumnezeu să-și capete înfățișarea cea dintâi, și vine vremea zilelor de biruință. Vine vremea celei de a doua arătări a Domnului, oricât de greu îți este ție să crezi, poporul creștin din vremea aceasta, că dacă tu nu vei crede, vor crede noroade multe, care vor fi călăuzite de Dumnezeu până la acest munte, până la acest Sion ceresc, din vârful căruia va cuvânta Duhul lui Dumnezeu încă o dată la popoare și la limbi și la neamuri, așa cum a scris evanghelistul Ioan în cartea proorociei sale.

O, Israele din vremea aceasta, copil al lui Israel, copil al făgăduinței făcute lui Avraam, părintele tău, adu-ți aminte de cuvintele Domnului pe care ți le-a lăsat când S-a dus să Se așeze de-a dreapta Tatălui, că ți-a spus că dacă vei fi credincios nu acele minuni vei lucra, și vei lucra lucruri și minuni mai mari decât acelea. Dar Dumnezeu a zis atunci mulțimilor: *«Ferice aceluia care nu se va sminti întru Mine»*, și ți-a spus și ție, măi poporul creștin: *«Ferice de acela care nu se sfârâma de această piatră»*. Și iată că s-a întâmplat ca pe vremea poporului lui Moise, pe care l-a scos Domnul cu mână tare din robie și a fost călăuzit în stâlp de nor și de foc, așa cum ai fost și tu călăuzit de Domnul, poporul creștin. Și poporul lui Moise a cârtit fără încetare și s-a răzvrătit la cea mai mică încercare, și s-a sfârâmat poporul acela cârtitor și necredincios, și a pierit în pustie înghițit de pământul de sub el și a murit cu mâncarea în dinți atunci când cârtise împotriva manei cerești care se cobora din cer peste acel popor, căci era poporul cel sfânt și binecuvântat, și de aceea mânca mâncare și mană din cer. Se smintea mereu poporul lui Moise, și s-au răzvrătit împotriva lui Moise până și frații lui cei după trup și au fost și ei atinși de mânia lui Dumnezeu, spre certare. O, cât de greu îi venea lui Moise să stea în fața aceluia popor, și îi spunea Domnului mai bine să-l mute sus decât să-l mai lase să ducă în spate durerea poporului acela care cârtea mereu. Și Domnul l-a mângâiat și i-a spus să ia din căpetenii și din bătrânii lui Israel și să-i așeze în fața cortului, și a spus Domnul să se odihnească duhul lui Moise peste aceștia, și așa a fost, și aceia au început să proorocească și Moise s-a bucurat și s-a mângâiat în duhul său, iar când Iosua i-a zis lui Moise să-i oprească pe ei de a prooroci, Moise, cel plin de blândețe, ce a spus atunci, măi copii? Așa a spus: *«O, de ar fi tot poporul acesta prooroc, ca să Se coboare Duhul Sfânt peste el!»*; așa a spus, și l-a certat pe Iosua spunându-i: *«Nu cumva ești gelos, de-mi spui tu să-i opresc?»*.

O, poporul Meu iubit, Mă doare că poporul din vremea aceasta ca și acela pierde din lipsă de înțelepciune, căci cine este acela care poate să încurce planurile și lucrările lui Dumnezeu? Cine a putut opri măcar una din împlinirile și din proorociile care trebuiau să se împlinească în timpul trupului Domnului și care au fost proorocite prin prooroci cu multă vreme înainte, căci așa cum s-au proorocit, așa s-au împlinit, întocmai s-au împlinit. A putut cineva desființa ceva? Nu, măi copii.

Iată, măi Israele din vremea aceasta, că trupul tău este de la Avraam și până la tine. Iată, tată, că și de tine stă scris în Cartea Adevărului, căci precum proorocii cei de demult nu știau ce scriu când Duhul Sfânt proorocea prin ei vremea lui Mesia, tot așa nu știau ce scriu când Duhul lui Dumnezeu a scris prin ei și despre vremea aceasta, despre vremea Israelului cel mai mic și despre vremea slavei lui Dumnezeu, care se va arăta în curând, căci vrei nu vrei, crezi nu crezi, a venit și vremea aceasta, măi poporul creștin.

Am ridicat, atunci când am început să te nasc Eu pe tine, măi Israele mic, am ridicat un trup și am făcut din el un vas în care au locuit Duhurile Preasfintei Treimi vreme de douăzeci și cinci de ani, și am spus de atunci de mai multe ori poporului care se năștea: *«Ferice de acela care-și va spăla viața în acest vas, și ferice de acela care nu se va sfârâma de această piatră»*. Dar tu nu ai înțeles așa cum trebuia să înțelegi ca să fi rămas Eu cu tine până la sfârșit, și ai înțeles după înțelepciunea ta, și nu după înțelepciunea Mea, și te-ai sfârâmat, copilul Meu, căci dacă ai fi înțeles că în vasul acesta a fost cuvântul vieții, care vorbea prin această lucrare, și dacă ai fi priceput că piatra de care te-ai sfârâmat tu a fost Domnul Iisus Hristos, Care lucra această lucrare, dacă ai fi vrut tu să rămâi sub lumina acestei înțelepciuni, Eu te aveam și astăzi, și te aveam mare și cu putere ca să zici muntelui să se mute și ca să înviezi morții acestei vremi, măi Israele al acestei vremi de întuneric prin care tu trebuia să luminezi și să împarți lumină. Dar tu, creștine, L-ai coborât pe Dumnezeul Duhului Sfânt, L-ai coborât până la om ca să-L poți judeca și să te poți sminti și să te poți sfârâma de această piatră, pentru că uitai mereu că Domnul nu este din lumea aceasta și că El este fără de păcat, și de aceea l-a numit El fericit pe cel căruia îi zice: *«Ferice celui ce nu se va sminti întru Mine»*. N-ai avut tu pilda Scripturii aceea care

zice: «A venit Ioan Botezătorul nemâncând și nebând și ați spus că are demon; și a venit Iisus Hristos mâncând și bând, și ați spus că are demon și că mănâncă cu desfrânații»? Ai avut, creștine, pildă, că aceia au stârpit din mijlocul lor și pe Botezătorul Ioan și pe Fiul lui Dumnezeu și nu i-au primit pe ei în mijlocul lor. Dar iată-i, măi copii, că Ioan este și lucrează și vine iar să pregătească Domnului calea pentru a doua oară. Și iată-L pe Domnul Iisus Hristos că este capul bisericii și este cu voi până în veșnicie, așa cum a fost de la început până la acest sfârșit, căci prin acest sfârșit se sfârșește fărădelegea și moartea și iadul și se ridică efa între cer și pământ ca să fie așezată la locul ei, și iată, vine vremea ca Domnul să-Și anunțe împărăția și să așeze Ierusalimul cel nou și izvorul vieții și pomul vieții, vine să facă ceruri noi și pământ nou, așa cum este scris, și nimic nu se poate desființa din Cartea Adevărului și toate se împlinesc, poporul creștin.

Copii ai acestei cetăți, copii ai lui Dumnezeu, am venit odată în această cetate cu puțin în urmă, am venit să scriu carte de mărturie pentru creștinii care au rămas lângă cuvintele vieții, care curg din acest izvor și astăzi, din izvorul pe care-l știți și voi, cei peste care am trâmbițat și v-am adunat să mai scriu și pentru voi o carte de mărturie; pentru voi cei care ați fost odată îmbrățișați cu Domnul pe calea acestui drum și ați băut din acest izvor de viață vie. Când am strigat apelul care se face în zilele acestea, când i-am strigat pe cei ce cred acestei coborâri cerești, le-am spus lor că voi mai ridica o dată poarta cerului pentru cetatea Mănești, ca să-i strig și să-i adun și să le spun și celor care au fost la început și nu mai sunt astăzi, să le spun și lor că duhul cel ceresc strigă să-și adune turma cea risipită ca s-o curețe și s-o aducă în staulul acesta și s-o adauge poporului care a mai rămas în urma luării din mijlocul lor a duhului și a trupului care L-a purtat pe Dumnezeu, căci la acest popor pe care-l știți voi, s-a mai adăugat popor născut pe cale, și iată, acum se cercetează tot creștinul care a fost trecut la număratoarea acestui popor.

Au trecut zece ani de atunci de când am ridicat la Mine trupul cel care M-a purtat și prin care am trâmbițat și am vorbit încă o dată pe pământ, așa cum era scris pentru vremea aceasta, și scris era că-l voi ridica pentru un timp ca să-l ascund de fața șarpelui cel rău și să-Mi încerc poporul, să încerc credința acestui popor. Dar iată că stă scris cuvânt de mărturie în cartea acestei lucrări când Domnul așa a spus: «*Verginico, nu te pierde, tată, că în zilele tale te vei ridica cu duh tare și vei hrăni mulțimile care vor fi călăuzite spre slava Noului Ierusalim ca să asculte cuvintele Domnului de pe acest munte al binecuvântării care nu se va lua înapoi*». Și iată, măi copii ai acestei cetăți, intră Domnul cu lucrarea Sa încă o dată în cetatea Mănești, intră precum intra odinioară când vorbea cu mulți în această cetate; intră din nou cu aceeași bunăvestire să vă aducă și vouă vestea cea bună, că am trimis înapoi pe pământ duhul trâmbiței prin care Eu am trâmbițat în zilele de întuneric ale domniei fiarei roșii și, așa, prin întunericul necredinței, am lucrat și Mi-am făcut o turmă apropiată și am spus că voi face din ea și cu ea lumină pe pământ și sare pe pământ și mântuire pe pământ. Au trecut șaptezeci de ani de stăpânire a fiarei roșii, și iată, Domnul a cercetat pe poporul Său precum odinioară cerceta pe Israel când el ridica mâinile și se ruga Domnului de izbăvire când pica rob altor popoare sau când pentru păcatele lui purta peste el jugul unor judecători răi și fără Dumnezeu. Iată, a cercetat Domnul poporul care a mâncat mană din cer prin blidul acela pe care-l știți voi, prin trupul acela pe care l-am folosit ca să vorbească cerul cu tine, popor al lui Israel din vremea de sfârșit, că iată, vrea să facă Domnul cu tine sfârșit de lume și de fărădelege, și așa va fi, pentru că așa stă scris, și vrea să facă Domnul cu tine început de veac nou și neîntinat, un popor cu trupuri cerești, care va fi așezat pe pământ curat, pe pământ nou, și vrea să facă Domnul Ierusalim nou și să așeze în mijlocul lui cele scrise în carte, căci acest râu al vieții va curge cu bogăție de apă vie, și precum magii au fost călăuziți de Dumnezeu până la ieslea în care a venit pe lume rodul cel de mântuire al neamurilor, așa vor curge în zilele ce vin noroade și neamuri spre izvorul vieții, care curge din Ierusalim, și se vor ridica pe picioare și vor învia și se vor adăuga celor mântuiți.

Iată că am trezit duhul trâmbiței prin care Eu am trâmbițat vreme multă pe pământ; l-am trezit și l-am îmbrăcat cu puterea și cu tăria Duhurilor Preasfintei Treimi, ca să-și înceapă și să-și lucreze misiunea din zilele ei, că iată, acestea sunt zilele lucrului ei, căci ea abia a așteptat să se ridice și să-Mi gătească Mie calea și să-și ridice poporul spre zilele biruinței Domnului; și așa i-am spus: ridică-te, Verginico, că a sosit, tată, vremea aceea despre care Eu am spus că tu vei hrăni cu cuvânt ceresc mulțime de noroade, și vei pregăti un popor mare, care să iasă întru întâmpinarea zilei Mele, ca să intri cu el în sărbătoarea Paștelui cel mare când Eu Mă voi încinge și voi hrăni încă o dată mulțimile din fructul vieții, din pomul vieții, ca să fie și să trăiască veșnic făptura Mea. Scoală-te, de acum, scoală-te, Verginico! Trezește-ți duhul și dă ocol, măi tată, ca să vezi poporul tău, că s-a uscat de tot și au rămas oase uscate copiii tăi, că ai tăi sunt, tată, este al tău acest popor, e agoniseala ta, e munca ta, e turma ta, că tu ai stat în fața Mea și Mi-ai dat sălaș și adăpost ca să pot vorbi cu acest popor pe care l-am născut din tine, că tu ai suferit. Ai suferit mai mult decât toți cei pe care-i am Eu acum la Mine pe fiecare cu turma sa. Fiecare sfânt pe care-l am acum ceresc, fiecare a muncit și și-a făcut un rod, un lucru, o turmă. Și iată, măi Verginico, că poporul tău e cel mai mic și este așteptat de tot cerul, că e fiul cel mai mic, pe care-l pune Tatăl său să împartă plata și averea cerească, să împartă fiecăruia după cum a muncit. Așa face Tatăl cu fiul cel mai mic, că așa stă scris: *«Cel mai mic va fi cel mai mare peste împărăție»*.

Hai, tată, hai, Verginico, vorbește și cu aceștia care au fost cu tine atunci, că aceștia au pățit ca și cei din Scriptura aceea care zice: *«Bate-voi păstorul și se va împrăștiia turma»*. Iată, te-am ridicat și ți-am dat putere să suni și să-ți aduni turma cea risipită. Adun-o, tată, de prin toate prăpăstiile, de prin toate văile, de pe munți și de pe dealuri. Suflă, Verginico, suflă, tată, peste aceste oase uscate, ca să învieze și să știe că în mijlocul lor a fost Dumnezeu, Care a lucrat și a proorocit și a împlinit, și va împlini cu acest popor al tău Scriptura aceea care zice: *«Mulțime multă, îmbrăcată în veșminte albe va sta în fața tronului și va cânta cântarea cea nouă a Noului Ierusalim, care se coboară din cer»*. Spune, tată, vorbește, Verginico, și cu cei pe care i-am adunat Noi astăzi, căci cel ce crede în trimișii Mei, în Mine crede acela. Amin.

– *Slavă Ție, Preasfântă Treime, și pace de la Tine și până aici unde sunt coborâtă cu putere de duh să scriu carte pentru cetatea Mănești în care intram cu Tine odinioară, și să-Ți dau Ție apoi cartea ca s-o adaugi cărții de înviere și de pecetuire a poporului meu.*

Iubiții mei, creștini iubiți, copii ai lui Dumnezeu, v-am găsit scriși la Domnul. V-am găsit trecuți la numărătoarea poporului meu. Eu sunt aceea cu care voi mergeați îmbrățișați pe calea cea cu Dumnezeu. Eu sunt trâmbița cea de deșteptare cu care a sunat Domnul în mijlocul acestui popor. Poporul lui Moise s-a învărtit în loc patruzeci de ani pentru patruzeci de zile pentru că a cârtit și s-a lepădat de Moise, și s-a răzvrătit poporul acela și a picat în pustie cârtind împotriva manei cerești, care cobora la ei în fiecare zi. Poporul acela a mâncat mâncare duhovnicească și a băut din piatra duhovnicească ce avea să vină, căci piatra era Hristos; dar au căzut în pustie, căci s-au închinat la idoli, precum este scris că «au mâncat și au băut și s-au sculat să joace», și s-au desfrânat și au căzut cu miile într-o singură zi, și ispiteau pe Dumnezeu și mureau mușcați de șerpi. Dar iată, poporule al meu, a făcut Domnul așa cu aceia ca să iei tu pildă de la aceia, și s-au scris acele pilde spre luminarea noastră, s-au scris pentru noi, cei care am ajuns sfârșitul veacurilor.

Iată, sun din trâmbiță să se audă. Sun cu putere, să se trezească poporul meu, de peste tot să se trezească. Trezește-te și tu, popor al acestei cetăți, că și tu ești trecut la numărătoarea poporului meu. Trezește-te, și vino-ți în fire! întoarce-te la cuvintele vieții din care te hrăneai odinioară! Scoală-te, copilul meu, scoală-te, ucenicul meu, și hai cu mine, hai să mergem să nimicim pe vrăjmașul cel din veac, care s-a războit mereu cu Israelul lui Dumnezeu. Scoală-te, că nici faptele tale cele rele nu vor putea sta în fața lui Dumnezeu ca să te dezmoștenească pe tine, popor din vremea aceasta, pentru că nimic și nimeni nu poate să blesteme pe cel

binecuvântat, căci adu-ți tu aminte de proorocul Isaia, prin care Dumnezeu scrie: «Iată, îți iert fărădelegea, ca să nu te nimicesc».

Ridică-te, măi creștine, ridică-te cu dragoste ca să nu fii ridicat cu tăria lui Dumnezeu, că tu știi ce scrie în Scriptura aceea: «Sluga aceea care a știut de la stăpânul ei ce să facă și n-a făcut, acea slugă va fi bătută mult». Împacă-te cu Domnul, măi poporul meu, ca nu cumva pârâșul tău cel din veac rău să te dea pe mâna temnicerului ca să nu poți scăpa de acolo până ce nu vei plăti și ultimul bănuț. Am venit întru întâmpinarea ta, și am putere să te ridic într-o clipă și să te împac cu Domnul într-o clipă, numai să vrei, creștine, că uită-te tu că vine Domnul și Se împacă cu tine; vine și îți iartă totul și nu te nimicește; vine să facă din tine lumină pe pământ; vine să Se așeze în tine, să intre în tine cu împărăția Sa, căci așa stă scris cuvânt din timpul trupului Domnului: «împărăția Sa nu vine vădit; ea este în voi», dar a venit vremea Scripturii care zice: «Vine Domnul să strângă la un loc popoare și limbi ca să vadă slava Sa», și când acest pământ binecuvântat și ales și numit cu nume nou, rostit de gura Domnului, va fi ridicat întru mărire, și fericit va fi acela care va crede cuvintelor proorociilor din cartea acestei lucrări lucrate la sfârșitul veacurilor, că aceste cuvinte sunt adevărate, căci Domnul duhurilor proorociilor le-a trimis și le-a scris spre mărturie. A trimis Domnul cuvintele cele care s-au scris, ca să mărturisească aceste cuvinte despre cele ce trebuie să se întâmple în curând, așa cum scrie în Cartea Adevărului.

Am venit să întregesc trupul acestui popor, căci trupul acestui popor este desfăcut și risipit prin toate locurile pustii. Luați pildă ca să credeți, că eu știu că poporul acesta este tare la cerbice și este fără de credință. O, neam necredincios, nu căuta să mărturisească împotriva ta cuvintele pe care le-ai crezut odată și apoi le-ai negat. Ia pildă de la sfinții pe care-i măresc creștinii, căci sfântul mucenic Mina a plecat la Domnul și s-a întors înapoi cu trupul și a vorbit cu cei păcătoși și a întregit la loc trupul cel desfăcut în bucăți și îngropat bucată cu bucată de omul cel răufăcător care uitase că Domnul este și vede și vădește. Dar creștinul cel tăiat în bucăți era rugător al sfântului Mina, și iată minunea cea cunoscută prin credința binecredinciosului creștin. Dar pe mine, ce durere mare, ce suspin greu pe duhul meu, că am stat atâta vreme în fața acestui popor și am suferit și am plâns și am purtat chin și spaimă de la stăpânii lumii și de la irozii din vremea aceea. Am stat în fața Domnului atâta vreme pentru tine, poporule creștin, și n-ai să-I poți spune Domnului că n-ai știut; n-ai să poți, că ai văzut că Dumnezeu știe totul. Ai văzut cum i-a spus lui Cain întrebându-l de sângele fratelui său, și a zis Cain că nu știe de sângele fratelui său, dar în zadar a zis, măi creștine. O, n-ai să poți spune nimic. Este scris la Dumnezeu că ești fiu al acestei lucrări și n-ai să ai unde te ascunde, oricât îți este de greu să crezi, că nici timp n-ai să ai ca să te gândești să te ascunzi. Mai e prea puțin timp, și iată, am venit cu iubire către tine ca să plâng cu tine vremea despărțirii și să ne unim apoi, ca să folosim bine picul acesta de timp și să ne ridicăm și să ne iertăm și să ne împăcăm, că apoi avem de lucru, poporule al meu. Uită-te peste lume, că lumea este moartă și trebuie înviată această lume. Scoală-te, poporul meu iubit, că de tine este scris că vei învia morții, și ei se vor ridica din mormintele lor, la cuvântul tău. Așa este scris în Cartea Adevărului, căci cel ce crede lui Dumnezeu, râuri de apă vie și de viață vor curge din gura aceuia.

Copii ai acestei cetăți, iată, și vouă vă spun, sculați-vă, și fiți întru Iisus Hristos! O, nu-i de ajuns să crezi ce-ți spun, căci trebuie apoi să-L așezi pe Domnul în viața ta, în trăirea ta de fiecare zi. Ridică-te cu dragoste, ca să-L poți cerceta bine pe Iisus Hristos, și ca să te cerceteze și El pe tine apoi, să te curățească de necredință, de neputință, de stricăciune, și ca să se vadă Domnul la tine. Dar fii atent, că se așează de la cer Ierusalimul cel nou, și fii atent că va fi ceresc, și nu va putea rămâne pe acest pământ al făgăduinței nimic spurcat, nimic întinat, nimic stricăcios, căci iată, poporule al meu, vremea aceea în care trupul acesta stricăcios să se îmbrace întru nestricăciune și acest trup muritor să se îmbrace în nemurire ca să biruim moartea. Scriptura aceea care spune așa, nici ea nu se poate desființa, așa cum nimic nu se

poate scoate sau adăuga la cuvintele acestei cărți, dar vai aceuia ce scoate sau adaugă, căci știi ce este scris pentru acela.

Vreau să se împlinescă cu poporul meu biruința asupra morții, și de aceea strig ca o disperată și umblă duhul meu strigând prin toate cetățile, prin toate colțișoarele pe unde am inimi înscrise la numărătoarea poporului meu, să le adun în brațele și în staulul acestei lucrări, să le aduc înapoi pe cale și să fac poporul să fie curat în ziua Domnului, că Domnul vine la tine, poporul meu, vine să te tocmească pentru culesul viei și să facă cu tine înviere pe pământ. Vrei, nu vrei, te strigă. Și dacă n-ai să vrei să te așezi bine cu El, și dacă o vrea El să rămână cu tine și tu nu vrei, te va lua și te va împinge de la spate, că iată, mi-a dat Domnul în mână trâmbița și sabia pentru deșteptarea ta, popor al lui Israel din zilele acestea. Vino, popor iubit, că întru tine Domnul a binevoit, și întru tine binevoiește și acum, dar vino, că făgăduința cea pentru tine nu se poate desființa. Vino cu mine, că iată, mă cere Domnul să mă înfățișez cu tine gata la lucru, dar lasă-te lucrat, măi Israele. Nu te împietri, căci astăzi strigă Dumnezeu la tine, și să știi că Domnul mi-a dat putere mare, ca să pot trece și prin piatră dacă vei fi de piatră.

Copii ai lui Iisus Hristos, voi sunteți martorii Săi, și va trebui să mărturișiți despre lucrarea de mântuire a Duhului Sfânt, Care întreiește întreita lucrare a Preasfintei Treimi. Duhul Sfânt este Dumnezeu Sfintei Treimi, Cel din vremea de sfârșit. Vine sfârșitul lumii, măi creștine. Vine sfârșitul duhului lumii. Scoate din tine duhul lumii, și vei fi viu și vei face parte dintre cei scăpați cu viață, vei face parte din numărul cel pecetluit de Dumnezeu. Se întocmește numărătoarea cea nouă a poporului cel nou, că va fi nou, va fi nestrucios, va fi ceresc acest popor și va moșteni pământul cel nou, căci în curând va fi nou, va fi de două ori nou acest pământ al făgăduinței, căci în el și din el va răsună cântarea Noului Ierusalim. De aceea vreau, creștine, să te fac nestrucios și ceresc, căci acest nou popor al Ierusalimului nou se va uni cu cel ceresc și se va auzi cântarea cea nouă: «Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace!». Și se va auzi cântând: «Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu Savaot, Cel ce iarăși vine!». Amin.

Să se scrie această zi și de tine, cetate înviată, că iată, se scrie și de cer. Amin, amin zic vouă, mai ușor va fi Sodomei și Gomorei în zilele ce vor urma decât celor ce strigă Domnul acum la ei, și ei vor tăgădui pe Domnul.

Să creadă în Dumnezeu această cetate și să se ridice! Amin. Domnul m-a împuternicit să suflu peste pământ și să se facă cer pământul tău și trupul tău, Israele. Iată, suflu peste voi acum. Luați din duhul meu, căci duhul meu este împuternicit de Duhurile Preasfintei Treimi, Care suflă înviere peste cei din mormântul necredinței. Ridicați crucea, ridicați porțile să intre împăratul slavei, să intre împărăția lui Dumnezeu în voi, copii ai lui Israel!

Scoală-te, Israele, că te așteaptă neamul tău, te așteaptă Avraam și Isaac și Iacov, te așteaptă trupul seminției tale, te așteaptă rădăcina ta, Israele, căci vei sta la masă cu toată seminția ta și cu toți cei care se vor adăuga ție după făgăduința făcută prin Avraam cel credincios; vei sta la masă cu cerul, Israele, căci cele vechi trec de acum, și cerul cel nou și pământul cel nou vor căpăta înfățișarea cea dintâi, și Domnul va străluci, și va fi lumină. Când Domnul a zis: «Să fie lumină!», așa a fost; a fost lumină. Iată, încă o dată zice Domnul să fie lumină, peste tot să fie lumină! Amin.

Pace vouă, celor ce v-ați ridicat din această cetate! Pace și sărbătoare de aducere-aminte! Pace acestei cetăți, și înviere și lumină de la răsărit peste tine, cetate a poporului meu! O, numai voi ați venit? Dar cei mulți, unde sunt?

Pace și întreită putere peste voi, ca să dați deoparte lespedeza cea rece care a căzut și a strivit fiii acestei cetăți. Iată încă o zi de mărturie, încă o carte, încă o zi de înviere. Părinții tăi, Israele, au dorit dar n-au văzut aceste zile, dar iată, ei se bucură cu tine, că văd și ei acum, și saltă de bucurie părinții tăi, măi popor al lui Israel. Dă-i mâna seminției tale, Israele! Ieși în întâmpinarea zilei celei mari și fii gata, că Domnul, Care-și ascunde fața acum, iată, Se arată în curând. Amin.

Pace vouă, și încă o dată, pace vouă! Pacea cerului să nu se întoarcă, și să rămână cu voi! Amin. Pace ție, popor al Noului Ierusalim! Pace ție, Israele nou! Amin.

Sunt în mână cu sigiliul acestei vremi, sunt în mână cu trâmbița deșteptării și cu pecetea Dumnezeului Cel viu, a Dumnezeului lui Avraam, Isaac și Iacov. Este scris cuvânt de mărturie în cartea acestei lucrări, că multe case de creștini care nu vor avea semnul lui Dumnezeu vor fi lovite de unealta de nimicire care vine în urma mea, de unealta morții, măi Israele. Lasă-te pecetluit, și fii apoi creștin după adevăr. Aruncă din casa ta armele duhului rău și fii copil al iubirii lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire, Israele. Dă de la tine legea ta, că nu e bună legea ta, și ia legea lui Dumnezeu, ca să nu mai mori, creștine. Leapădă pofta trupului, leapădă pofta pânteceului și nu fă ce au făcut cei din vremea lui Noe care n-au vrut să ia aminte și n-au vrut să creadă așa cum a crezut Noe și cu casa lui de și-au făcut barcă de salvare. Vai, creștine, veghează, că așa va fi și acum, aidoma ca în vremea lui Noe când toți mâncau și beau, se însurau și se măritau, și a venit fără veste moartea peste ei, dar Noe și cu casa lui au stat curați și credincioși și au câștigat viața.

Ieși din lume, poporul meu, că lumea a ajuns la sfârșit! Ridică-te și te naște din cer, căci ce este din trup, trup este, dar ce este din duh, duh este, poporule creștin. Nu mai fi lume, Israele, că lumea a ajuns la sfârșit.

Ierusalime, fii vrednic de numele tău, căci va trebui să mărturisești cum ai primit tu acest nume nou, că pe fruntea ta se va vedea scris nume nou și numele cetății celei noi, a Ierusalimului cel nou.

Pace ție, Ierusalime nou! Amin.

Pace ție, Israele. Amin, amin, amin.

13/26-12-1990